

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1562 usque ad annum 1563

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 9011860X

§. 8. Lotharingii Cardinalis indeles.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66641](#)

Lotharingii Cardinalis indoles.

Ceterum Lotharingius Cardinalis Vir erat magna auctoritate præstans, necnon tam proprio merito, quam generis sui nobilitate conspicuus, atque ad præclara obsequia feliciter Ecclesiæ præstanda idoneus: mira insuper ingenii acie, parique eruditione præditus, suaque dignitate, genere, ac animi generositate insignis. Verum hasce dotes longe superabat ejus ambitio: præterea summa imperitandi cupiditate deformis, atque ad quævis audenda projectus erat, ac improbo regebatur affectu, quo omnibus ac ubique dominari, omnesque ad suæ voluntatis obsequium pro summo imperio flectere attentabat.

Interea Franciæ Episcopi justo numero Tridentum venerant, partim ut Regis sui mandatis obtemperarent, partim ut Lotharingium Cardinalem, cui omnes addicti erant, atque a suis consiliis recedere non audebant, comitarentur: inde vero oriebatur, quod Italiæ Præfules haud adeo piam de Lotharingio opinionem conciperent, & si quid probi de eo intelligerent, id non nisi tanquam obsequii, ac urbanitatis studio dictum interpretarentur, sat persuasi, quod præcipue omnibus illis, quæ de

Pallav. ib.
Ant. Maria
Gratian. iij
vita Com-
mend. l. 2.
cop. 5.

I i 3 ejus

Sæcul. XVI
A.C. 1562.

ejus moderatione præclare jaſtabantur, nonnisi per summam levitatem fides adhiberi valeat: quoçirca Amulius Cardinalis in sua ad Seripandum epifola affirmabat, quod omnia speciosa haꝝ verba nil nisi adulterinæ merces eſſent, & potius, ut de hujus Cardinalis coſilio, agendique ratione fanum judicium ferri posset, non illius linquam, ſed manus, & opera infpicere oportet.

§. IX.

Patrum conuentus usque ad Lotharingii adventum a Legatis interrupti.

Pallav. c. 17. Præterea Ferrerius Franciæ Orator
num. 19.

Legatis petebat, ut, quamprimum Lotharingium nonnisi tridui itinere a Tridentina urbe distare innotesceret, mox Patrum conuentus usque ad ejus adventum interrumperentur, ut ipse met frequentiores aliorum ſententias circa quæſtionem de Epifcoporum auctoritate agitandam percipere posset. Verum initio Præſides huic petitioni deferre cunctabantur, cauſati, quod ejusmodi mora inutilis foret, cum in quavis congregatiōne octo vel decem Patres adeffent, ibique ſingulis diebus ſuas ſententias promerent, proin Cardinali integrum foret, ut etiam post ſuum adven-

